

EL MIG AMIC

Lletra i música: Peret

En - re - dant per - 'llà, en - re - dant per -
'qui, d'a-ques - ta ma-ne-ra em va - pu-jar_a
mi. En-re-dant per em va - pu-jar_a mi.
tei - xits ve-ni - a el meu pa - re
a la co-mar-ca de Vic
i la gent que li com-pra - va
li de-ia el mig a - mic.
— Qui és que es vol dei-xar en re - dar

per un gi - ta - no, ei - xe - rit?

A qui em com - pri u - na ca - mi - sa li re -

ga - lo un co - bre - llit. En - re - dant per

Final
em va pu - jar a mi

*Enredant per 'llà,
enredant per 'quí,
d'aquesta manera
em va pujar a mi.*

Teixits venia el meu pare
a la comarca de Vic
i la gent que li comprava
li deia el mig amic.

Qui és que es vol deixar enredar
per un gitano eixerit?
A qui em compri una camisa
li regalo un cobrellit.

Enredant per 'llà,...

I així es guanyava la vida,
el meu pare, el mig amic,
I el pobre que li comprava
en quedava ben lluit.

Però ho feia amb una gràcia
i hi posava tant d'estil,
que fins havia venut *trajes*
a algun guàrdia civil.

Enredant per 'llà,...

PER SABER-NE MÉS

L'any 1969, Pedro Pubill Calaf –conegut pel nom artístic de *Peret*– va participar a *Las galas del Sábado*, un programa de varietats que presentaven Laura Valenzuela i Joaquín Prats a Televisión Española. Presentat com a «*creador de todo un estilo dentro de la música española*», la primera cançó que va interpretar va ser «El mig amic», seguida d'altres èxits del músic mataroní, com ara «El gitano Antón» o la rumba «Tracatrà». El fet que Peret comencés la gala cantant en català segurament devia semblar inofensiu a la censura, més quan la rumba tractava un tema tan prosaic com la seva infància al costat del seu pare, venedor ambulat de robes. Just un any abans, el 1968, la cançó s'havia enregistrat en un EP de quaranta-cinc revolucions, juntament amb «Pensant en tu».

La carrera professional de Peret està relacionada a un ritme, la rumba, però també a un gentilici, la rumba catalana, un gènere que actualment compta amb desenes de formacions

que s'hi identifiquen, com ara Gertrudis, Los Manolos, Dijous paella, La Troba Kung-Fú o Estopa. La confluència d'un nucli de gitanos a la Barcelona de la primera postguerra, sobretot als barris de Gràcia, el Portal i Hostafrancs, va propiciar l'aparició del nou ritme vinculat a alguns noms, com ara Antonio González *el Pescailla*, Peret (nascut a Mataró), Moncho o Los Amaya. La rumba catalana va passar per diverses etapes d'oblit i de revifalla, amb un protagonisme especial de Gato Pérez a la dècada dels setanta. Un any crucial va ser el dels Jocs Olímpics de Barcelona 92, quan la versió de l'«All my loving» de Los Manolos aconseguí un lloc a l'acte de clausura de les olimpíades, convertint-se en tot un *hit* de l'estiu.

La lletra d'«El mig amic» ens acosta als inicis mateixos del gènere, a la difícil situació dels gitanos barcelonins als anys quaranta i cinquanta.